

§ 5.

De i §§ 2 og 4 nævnte Beløb, der ikke maatte være blevne anvendte i det Finantsaar, for hvilket de ere bevilgede, kunne anvendes i et eller flere af de følgende Finantsaar.

vedtoges med 44 Stemmer mod 3.

Sagens Overgang til tredje Behandling

vedtoges med 43 Stemmer mod 7.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om en overordentlig Bevilling til Flaadens Udvikling.

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 189; Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 819 ff.)

Ordføreren (Carstensen): Det er indlysende, at Grundlaget for enhver Flaadens Størrelse og Styrke maa først og fremmest være de Krav, man tænker sig stillede til den i Krigstid, og de Opgaver, den skal løse under alvorlige Forhold. Den Tid er desværre forlængst forbi, da vi kunde tænke paa under en Krig, selv overfor en Sømagt af anden Rang, at hævde Herredømmet paa Søen. Men alle de til Sagens Behandling nedsatte Kommissioner have dog været enige med Regjeringen i — ligesom dennes Forslag have været indbyrdes enige om — at den Opgave, Flaaden skulde løse under alvorlige Krigsforhold, først og fremmest vilde være den, i videst mulige Udsfrækning at sikre Forbindelsen mellem Sjælland og de nærmest liggende Landsdele, og samtidig afværge Landgangsforseg paa Sjællands Kyster. Denne Opfattelse, der ogsaa gaar igjennem denne Plan, slutter Udvalget sig enstemmig til. Spørgsmaalet bliver derfor: Hvorledes er Flaaden i Stand til at løse en saadan Opgave? Denne Flaadens Evne til at løse Forvarsplanens Tanke afhænger ikke blot af Flaadens nominelle Størrelse og faktiske Styrke, den afhænger tillige af, om Flaaden kan optræde under den Forud-

setning, at den indtager en defensiv Stilling og kun griber offensivt ind, naar der derved kan opnaas et større Resultat. Landets Konfiguration medfører, at Flaaden skal spredes, at den særlig skal virke dels i Sundet og dels i Beltet, men naar den ikke skal være blottet for Evnen til at indtage den defensive Stilling i vore Farvande, maa den have Støttepunkter. I Sundet har Flaaden jo Kjøbenhavn at støtte sig til, i Beltet har den foreløbig intet Tilholdssted. Naar man nu gaar tilbage til disse tre Hovedmomenter: Flaadens Styrke, Støttepunktet i Sundet og det i Beltet, er det jo indlysende, at Støttepunktet i Sundet foreløbig er negativt, idet Kjøbenhavns Befæstning mod Søfiden endnu er saa langt tilbage, at den snarere trænger til Flaaden end Flaaden til den for at kunne værne om Hovedstaden. Hvad Flaadens Styrke angaar, saa er den for ringe til, at man kan sprede den, og derfor bliver der foreløbig ikke Tale om, at den skal kunne indtage den paatænkte Stilling i Beltet lige overfor en alvorlig Modstander. Det er særlig dette Hensyn, der har bevæget Udvalget til ikke at fastholde det tidligere her i Thinget fremsatte Forslag om Anlæget af en Flaadestation i Storebelt. Hvad man er gaaet ud fra, er nemlig, at selve den Forøgelse, der er paatænkt for Flaaden, ikke vil kunne bringe denne op til en saadan Styrke, at den med nogen Udsigt til Held vil kunne optage en Kamp i Beltet. Udvalget har altsaa, idet det udtaler, at det fremdeles godkjenner det i den tidligere Plan fremkomne Forslag om Aggersø Sund, tillige fundet i Overensstemmelse med de Grunde, der staa i Motiverne til Regjeringens Forslag, at man tør udsætte Spørgsmaalet derom endnu i nogen Tid. Spørges der nu om selve Flaadens Brugbarhed, maa man desværre erkjende, at vi som alle andre Sømagter i den sidste Menneftaalder paa Grund af den tekniske Udvikling have været underkastede saa overordentlig store Svingninger i Marine-materiellet, at, som en Følge deraf, vi og alle andre Sømagter have maattet stræbe efter at fornye vort Materiel for at kunne repræsentere den samme Styrke som hidtil. Regjeringens mangfoldige Bestræbelser i denne Retning ere imidlertid, som de Herrens ville vide, blevne mødte med liden Vel-